

Robert Munsch

Mylėsiu tave amžinai

Ilustravo
Vanda Padimanskaitė

baltos lankos

Robert Munsch
Myliu tave
amžinai

Skiriu Samui ir Gilly – R. M.

Mama paėmė ant rankų savo naujagimį ir ėmė sūpuoti.
Sūpavo iš lėto linguodama pirmyn ir atgal, sūpavo,
sūpavo. Ir sūpuodama dainavo:

*Mylėsiu tave amžinai,
Man būsi brangus visada,
Kol plaka širdis, kol alsuoju,
Tu mano vaikelis esi.*

O tas vaikelis augo.

Augo augo augo.

Augo, kol jam sukako dveji, tada ėmė
lakstyti po namus.

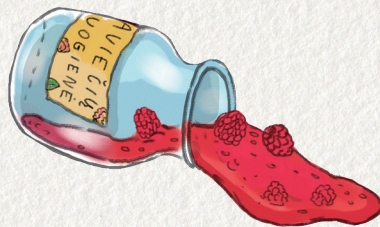
Išvertė knygas iš lentynų.

Ir išmėtė maistą iš šaldytuvo.

O mamos laikrodį įmetė į klozetą.

Kartais mama tik atsidususi sušukdavo:

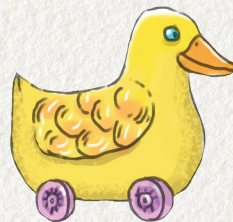
- Šitas vaikas išvarys mane iš proto.

Tačiau atėjus nakčiai, kai vaikelis nurimdavo, ji atverdavo jo kambario duris, ant pirštų galiukų prisėlindavo prie jo lovelės ir pažvelgdavo į savo dvimetį. Jei jis būdavo kietai įmigęs, mama jį paimdavo ant rankų ir sūpuodavo linguodama pirmyn ir atgal, sūpuodavo, sūpuodavo. Ir sūpuodama dainuodavo:

*Mylėsiu tave amžinai,
Man būsi brangus visada,
Kol plaka širdis, kol alsuoju,
Tu mano vaikelis esi.*

O mažasis vis augo.
Augo augo augo.

Augo, kol jam sukako aštuoneri.
Ir jis kviečiamas neateidavo pietų.
Nenorėdavo praustis.
O kai svečiuodavosi močiutė, retkarčiais
prie stalo pažerdavo bjaurių žodžių.
Kartais mamai kildavo noras jį atiduoti
į zoologijos sodą.

Tačiau naktį, kai jis užmigdavo, mama tyliai atverdavo jo kambario duris, pritykindavo prie lovos ir pritūpusi pažvelgdavo į vaikelį. Jeigu jis būdavo kietai įmigęs, mama paimdavo savo aštuonmetį ant rankų ir sūpuodavo linguodama pirmyn ir atgal, sūpuodavo, sūpuodavo.

Ir sūpuodama dainuodavo:

*Mylėsiu tave amžinai,
Man būsi brangus visada,
Kol plaka širdis, kol alsuoju,
Tu mano vaikelis esi.*

Berniukas augo.
Augo augo augo.
Augo, kol išaugo į paauglį.

Jis ėmė keistai rengtis, susidėjo su keistais
draugais ir klausėsi keistos muzikos.

Kartais jo mama pasijusdavo lyg atsidūrusi
zoologijos sode.

Tačiau naktį mama atverdavo jo kambario duris,
patylomis prisėlindavo prie jo lovos ir pasilenkusi
pažvelgdavo į savo vaiką. Jei jos paauglys būdavo kietai
įmigęs, pabučiuodavo jį į skruostą ir uždainuodavo:

*Mylėsiu tave amžinai,
Man būsi brangus visada,
Kol plaka širdis, kol alsuoju,
Tu mano vaikelis esi.*

